

Publicerad 2010-01-09 13:34 av Eva Helene

. . . . *men är glad att du ändå finns*

En sann vän är en sällsynt fågel

En dag blåser det så snålt
och kölden tränger in i själen
hukar mig, förblindad
är det regnet eller tårar?

Allt är öde, tyst och stilla

Ser då in i vännens ögon
möter ömhet, tillit, kärlek
och jag känner hur den smälter
isen i mitt hjärtas inre

Inget gör mig längre illa

Vännen lider av sin plåga
men kan ändå ge mig värme
när jag går omkring och fryser

Ensam är jag inte stark
men vännen leder mig i mörkret
tills jag ser ett ljus som lyser

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Helene med Poeter.se id #30820 innehar upphovsrätten